

Bemærkninger til lovforslaget.

Det den 6. oktober 1965 fremsatte forslag til lov om kommunal indkomstskat og bemærkningerne hertil findes i tillæg A til folketingstidende 1965-66, sp. 353. Fremsættelsen i folketinget findes i folketingstidende for nævnte år sp. 57 og 1. behandling sp. 670 og 711. Folketingsudvalgets beretning er afgivet den 20. september 1966. Forslaget blev ikke færdigbehandlet inden folketingsårets udløb.

Almindelige bemærkninger.

Nærværende lovforslag fremsættes i tilknytning til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., der tager sigte på indførelse af en løbende beskatning af årets indtægt, navnlig ved indeholdelse i skattepligtig indkomst (kildeskat).

Lovforslaget er bortset fra enkelte mindre ændringer enslydende med det i folketinget den 6. oktober 1965 fremsatte forslag til lov om kommunal indkomstskat. Ændringerne er en følge af, at kommuneskatten, der efter det tidligere forslag skulle beregnes som en almindelig indkomstskat samt — for hovedstadsområdet — tillige som en tillægsskat af større indtægter, nu i hovedstadsområdet foreslås fuldtud beregnet efter skalaer, således at udskrivning af tillægsskat ikke skal finde sted. Der henvises herom nærmere til bemærkningerne nedenfor til § 6.

Forinden lovforslaget omtales nærmere, skal kort redegøres for de gældende bestemmelser om personlig beskatning til kommunen, der indeholdes i lov nr. 28 af 18. februar 1937, jfr. lovbekendtgørelse nr. 40 af 5. februar 1966.

Efter kommuneskatteloven er der to former for kommunal indkomstbeskatning, nemlig opholdskommuneskat og skat af indtægt ved erhvervsvirksomhed i særlige tilfælde („uegentlig erhvervsskat“).

Opholdskommuneskat svares af her i landet hjemmehørende personer, og kredsen af skattepligtige svarer næsten undtagelsesfrit til den personkreds, der er statsskattepligtig undergivet. Ansættelsen foretages i og til fordel for den kommune, hvor skatteyderen selv eller hans husstand i et skatteår har haft personlige ophold af en vis varighed, normalt 3 måneder.

Uegentlig erhvervsskat svares af visse nærmere angivne indtægter af personer, der ikke har skattepligtigt ophold i nogen kommune her i landet, og af staten og dens institutioner samt af uafsluttede

dødsboer, der her i landet er undergivet offentlig skiftebehandling.

Kommuner oppebærer endvidere i visse tilfælde en andel af skatter, der opkræves i henhold til særlige statsskattelove. Således oppebærer den eller de kommuner, hvori et selskab, en forening m. v. driver erhvervsvirksomhed, en andel på 3/20 af den selskabsskat, som ifølge lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. pålignes vedkommende selskab, forening m. v.

Endvidere tilfalder en tredjedel af den skat, der opkræves i henhold til lovene om særlig indkomstskat og om beskatning af renteforsikringer, den eller de kommuner, hvortil den skattepligtige svarer opholdskommuneskat på et nærmere angivet tidspunkt.

For de personer, der omfattes af sømandsskatte- loven, træder den særlige sømandsbeskatning i stedet for sædvanlig indkomstskat til stat og kommune for så vidt angår indtægter ombord. Af sømandsskatten tilfalder der kommunerne en andel efter nærmere i sømandsskatteloven fastsatte regler.

Det årlige provenu for samtlige kommuner af den uegentlige erhvervsskat udgør ca. 2 mill. kr., og provenuet af den kommunale andel af selskabsskatten, den særlige indkomstskat og sømandsskatten udgør henholdsvis ca. 140 mill. kr., ca. 30 mill. kr. og ca. 25 mill. kr. Opholdskommuneskat- tens provenu udgør til sammenligning hermed over 3 milliarder kr. årlig.

Bestemmelserne om påligningen af den personlige kommuneskat findes i kommuneskattelovens afsnit I og II. Herefter skal en person svare opholdskommuneskat til den kommune, hvor han selv eller hans husstand i mindst 3 måneder i løbet af vedkommende skatteår har haft personligt ophold. Flytter skatteyderen i løbet af et skatteår, overgår skattepligten fra fraflytningskommunen til tilflytningskommunen, som regel med udgangen af det kvartal, hvori flytningen er sket. Denne ordning indebærer, at en person kan blive skattepligtig til flere kommuner i løbet af samme skatteår, enten ved flytning fra én kommune til en anden, eller derved, at han selv og hans husstand (hans hustru) bor i hver sin kommune. I førstnævnte tilfælde afløses skattepligten til fraflytningskommunen som nævnt af skattepligten til tilflytningskommunen, medens der i sidstnævnte tilfælde for samme periode består skattepligt til begge de omhandlede kommuner. I alle tilfælde foretages der selvstændig ansættelse og påligning af skat i hver af de berettigede kommuner.